

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hof van Beroep te Gent (Belgien) den 9. november 2012 — Bloomsbury NV mod Belgische Staat

(Sag C-510/12)

(2013/C 46/23)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hof van Beroep te Gent

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Bloomsbury NV

Sagsøgt: Belgische Staat

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 2, stk. 3, 4 og 5, i Rådets fjerde direktiv 78/660/EØF⁽¹⁾ af 25. juli 1978 på grundlag af traktatens artikel 54, stk. 3, litra g), om årsregnskaberne for visse selskabsformer fortolkes således, at såfremt et selskab erhverver et betydeligt aktiv vederlagsfrit, og der derfor ikke er nogen anskaffelsesværdi, det kan bogføre, med den følge, at der opstår et fortegnet billede af selskabets aktiver og passiver, økonomiske stilling samt resultat, skal det omhandlede betydelige vederlagsfrie aktiv bogføres til dets reelle værdi?

⁽¹⁾ EFT L 222, s. 11.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Kúria (Ungarn) den 19. november 2012 — OTP Bank Nyilvánosan Működő Részvénytársaság mod Hochtief Solutions AG

(Sag C-519/12)

(2013/C 46/24)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Kúria

Parter i hovedsagen

Sagsøger: OTP Bank Nyilvánosan Működő Részvénytársaság

Sagsøgt: Hochtief Solutions AG

Præjudicielt spørgsmål

Skal et krav mellem parter, der ikke har indgået et direkte kontraktforhold, hvorved det sagsøgende handelselskab, som

har ydet et lån, retter krav mod et selskab (af udenlandsk nationalitet), som er deltager i det handelsselskab, der har fået lånet, og som i den omtvistede periode havde en indflydelse i sidstnævnte selskab, som gjorde det muligt at udøve direkte kontrol, idet det sagsøgende selskab gør gældende, at det deltagende selskab hæfter for den af det kontrollerede selskab optagne gæld, anses for at være af kontraktmæssig karakter i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 5, nr. 1, litra a), i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000⁽¹⁾?

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22.12.2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (EFT L 12, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Employment Tribunal (Det Forenede Kongerige) den 26. november 2012 — ZJR Lock mod British Gas Trading Limited m.fl.

(Sag C-539/12)

(2013/C 46/25)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

Employment Tribunal

Parter i hovedsagen

Sagsøger: ZJR Lock

Sagsøgte: British Gas Trading Limited m.fl.

Præjudicielle spørgsmål

1) Såfremt

- i) en arbejdstagers årsløn udgøres af en grundløn og en provision i henhold til en provisionsaftale;
- ii) denne provision udbetales i forhold til omfanget af arbejdsgiverens realiserede salg og indgåede kontrakter som følge af arbejdstagerens udførte arbejde;
- iii) provisionen er bagudbetalt, og provisionsbeløbet i en given referenceperiode varierer i forhold til værdien af det realiserede salg og indgåede kontrakter samt tidspunktet, hvor salget fandt sted;
- iv) arbejdstageren under sine årlige ferieperioder ikke udfører noget arbejde, der kan give ham ret til denne til provision, og følgelig ikke optjener provision for sådanne perioder;
- v) arbejdstageren i den lønperiode, hvori der indgår en årlig ferieperiode, har ret til grundløn og fortsat får udbetalt provision, som er optjent tidligere, og

vi) arbejdstagerens provisionsindtægt for hele året vil være lavere end den ville have været, hvis den pågældende ikke havde taget ferie, fordi han i ferieperioden ikke har udført noget arbejde, der giver ham ret til udbetaling af provision,

kræves det da i henhold til artikel 7 i direktiv 93/104/EF⁽¹⁾, som ændret ved direktiv 2003/88/EF⁽²⁾, at medlemsstaterne træffer foranstaltninger for at sikre, at en arbejdstager i de årlige ferieperioder foruden sin grundløn får udbetalt provision svarende til den provision, arbejdstageren ville have optjent, hvis han ikke havde afholdt ferie?

- 2) Hvilke principper ligger til grund for besvarelsen af spørgsmål 1?
- 3) Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende, hvilke eventuelle principper skal medlemsstaterne da anvende ved beregningen af det beløb, arbejdstageren skal have udbetalt med henvisning til den provision, som den pågældende ville eller kunne have optjent, hvis han ikke havde afholdt ferie?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 93/104/EF af 23.11.1993 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden (EFT L 307, s. 18).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/88/EF af 4.11.2003 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden (EUT L 299, s. 9).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af
Verwaltungsgericht Berlin (Tyskland) den 28. november
2012 — Rena Schmeel mod Forbundsrepublikken Tyskland**

(Sag C-540/12)

(2013/C 46/26)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgericht Berlin

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Rena Schmeel

Sagsøgt: Forbundsrepublikken Tyskland

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal den primære og/eller sekundære EU-ret, her navnlig direktiv 2000/78/EF⁽¹⁾, med hensyn til et omfattende forbud mod uberettiget forskelsbehandling på grund af alder fortolkes således, at det også omfatter nationale bestemmelser om aflønning af statstjenestemænd?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, følger det da af fortolkningen af denne primære og/eller sekundære EU-ret, at en national bestemmelse, hvorefter størrelsen af

en tjenstemands grundløn ved etableringen af tjenstemandsforholdet afhænger afgørende af den pågældendes alder og efterfølgende først og fremmest stiger i takt med varigheden af tjenstemandsforholdet, udgør en direkte eller indirekte forskelsbehandling på grund af alder?

- 3) Såfremt også det andet spørgsmål besvares bekræftende, er fortolkningen af denne primære og/eller sekundære EU-ret da til hinder for, at en sådan national bestemmelse begrundes med det lovgivningsmæssige mål, at erhvervsferiarbejdere skal belønnes?
- 4) Såfremt også det tredje spørgsmål besvares bekræftende, tillader fortolkningen af den primære og/eller sekundære EU-ret da en anden retsfølge, end at de personer, som har været udsat for forskelsbehandling, skal aflønnes med tilbagevirkende kraft efter det højeste løntrin i deres lønramme, så længe der ikke er foretaget en implementering af regler om aflønning, som ikke indebærer en forskelsbehandling?

Følger retsfølgen af tilsidesættelsen af forbuddet mod forskelsbehandling i denne forbindelse af den primære og/eller sekundære EU-ret, her navnlig af direktiv 2000/78/EF, selv, eller følger kravet alene af det EU-retlige erstatningsansvar for staten ud fra det synspunkt, at der er blevet foretaget en mangelfuld gennemførelse af EU-retlige bestemmelser?

- 5) Er fortolkningen af den primære og/eller sekundære EU-ret til hinder for en national foranstaltning, der lader kravet på (efter-)betaling eller erstatning være afhængigt af, at tjenstemanden har gjort dette krav gældende hurtigt?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2000/78/EF af 27.11.2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv (EFT L 303, s. 16).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af
Verwaltungsgericht Berlin (Tyskland) den 28. november
2012 — Ralf Schuster mod Forbundsrepublikken Tyskland**

(Sag C-541/12)

(2013/C 46/27)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgericht Berlin

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Ralf Schuster

Sagsøgt: Forbundsrepublikken Tyskland